

Fərid Hüseyn

Çağırış

Müqəddəs İsa,
bəzən kürək söykənməyə
bircə yer qalır insana -
o da çarmıxda.
Çəkil, çəkil o yana -
"yer ver mənə yanında".

Əllərim alnımdan əcəl tərini silmir -
yorğun ömrün izlərini
itirməyə qıymır əllərim,
bir körpə ağacın
çarmıxa çevrilməsidir ömrüm...

İtirdim, sındırdım, atdım,
götürmədim özümlə,
insanlardan yadigar saxlamadım,
yığdım gözümü hamıdan,
mən daha sənin əllərinə vurulan
mismar səsindən özgə
heç nə aparmaq istəmirəm dünyadan...

Demişdi, bir səs demişdi bizə:
"...xəzinəniz harda olacaqsa,
ürəyiniz orda olacaq"
hər şeyi itirdim -
amma ürəyim ağrımır ölüm ayağında.

Qulağımızdan sırğa eləmədik:
"İki ayağa qulluq eləmək olmaz,
birini sevəcəksinizsə,
o birinə nifrət edəcəksiniz",
İndi bütün ömrüm keçir gözümün
önündən
və xatırlayıram ki,
nifrət elədiyim ayağımla getmişəmmiş
arzuların dalınca.

Aharon Appelfeldin mü sahibəsi

"41-ci ilin yayı idi.
güllələdilər
anamı da,
nənəmi də.
9 yaşım var idi onda...
Anamsa 31 yaşında idi.
O həmişə elə cavan qaldı,
...mən isə qocaldım.
Atam səbirli idi
və anam öləndən sonra
sükut idi dini...
Həmişə bu sualı düşünmüşəm:
Zəngin atam niyə
müharibə vaxtı olan-qalanını
satıb qaçmadı?
Sonrasa öyrəndim ki,
onun bütün var-dövləti
vətənin
təpəlikləri,
meşələriymiş,
onlarisa satıb
qaçmaq olmur..."
Və bir gün bir siyahı tutdum,

əvvəl anamın,
sonra atamın adını yazdım ora
və anladım ki, mən tək deyiləm...

Birinin gündəliyində mən barədə qeydlər

Yazardı şeirlərini dərman qutularına,
vurulardı rentgen gözlü qadınlara,
ümidlərin edam günü yağlayardı ürəyini,
söykəyərdi gecələr təkliyinə kürəyini,
ömrü qəlbiylə dili arasındakı yolda keçərdi,
sözü nəvəyə meyvə axtaran babatək seçərdi,
xatirələri əsir düşmüşdü şəkillərin əlinə,
ağrı-acıları güzgülənərdi şeirlərində,
düşmənlə gülləşmək yayınardı yalanlardan,
necə oldusa yoxa çıxdı aynalardan
Mələklərin haqqında "yazdıqları"

Sol çiynimdəki mələyin "yazdıqları:"

Nəfs dağlarında keçdi ömrü -
alma uzadılanda Adəm oldu.
Cənnət uşaqlığından
cəhənnəm gəncliyinə qovuldu.
Verilmişdi ona dost yolunda
şəhidlik mərtəbəsi,
o isə içindəki şamı söndürüb
edama tamaşa elədi.
Biganə qaldı insan talelərinə,
sağ əlinin verdiyini sol əli gördü,
sağ əlisə şahidi boğaraq öldürdü.
Bir gün əcəl elçi düşəndə,
ömründə çox şey yarım idi,
içindəki pişik ürəyinin döşəməsindəki
qurumuş süd ləkəsini yalayırdı.

Sağ çiynimdəki mələyin "yazdıqları:"

Sözlərin təmizliyin qorumaqçün susardı,
anasının əllərindən cənnəti qoxlardı,
sevdiyi qadına son ümidini bağışladı,
nə ülfət dağının mehindən xoşallanar,
nə riya kölgələrində sərinlərdi ürəyi,
ancaq zəhmət şallağından əzilərdi canı,
xeyir meyvələri dərmək vaxtı yetişəndə
o saatca yerdən üzülərdi dabanları.

Açarlar

Qulaqlarınız tutulub öz səsinizdən,
gözləriniz kor olub cibimin qaranlığından,
dişləriniz əyilib sərxoş gecələrdə
qürbət dəlikləri çeynəməkdən...
Sizsiz idim - Allah açan qapılarda,
çarəsiz idiniz - şansızlıq kilidi qarşısında,
qorxurdunuz - işdən çıxanda,
ağlayırdınız - evə gəlməyəndə...
Biz doğulandan "kəmərimizə"
bir topa gözəgörünməz açar asılır,
bir qapı bağlanır üzümüzə həmişə,
bir qapı açılır...

Məndən deməkdi

Qılman İmanlıya

Çox da bəxtində küsmə.
Onsuz səndən küsəcəklər.
Bir gün sən lap neyləsən də
Özgəsini seçəcəklər.
çox sevdiyim adamlar.

Gözlərinə qan damacaq.
Çatmayacaq havan da.
Təklilik dənizinə atıb
əl edəcəklər limanda,
çox sevdiyin adamlar.

Sonra da uşaq kimi
Arxanca düşəcəklər.
Əllərində boşqab, qaşıq,
kədər yedirdəcəklər.
çox sevdiyin adamlar.

Yıxılanda sıxılacaq
Dizin divar döşünə
Səni dizi bükülü qoyub
Gedəcək iş-gücünə
çox sevdiyin adamlar.

Onda biləcəksən ki,
Aqıl başın avammış
Bircə səni sevən elə
əksin olan adammış.

Bəs hara "buxarlandılar",
çox sevdiyin adamlar?!

Qoca aktrisanı seyr edərkən

Əllərini belinə qoymaqla deyil,
qocalığı ovucda gizlətmək olmur.
Ömür də kadmış, ey rentgen gözlü,
başlayır, bitir...
Gülürsən, gözəlliyin görünüb itir...

İndi sən qocalara cavanlığını,
cavanlara uşaqlığını xatırladan,
uzaq keçmişsən, həmin ki vaxtsan.
Mərhum rejissorun anım günündə
dönə-dönə göstərilən eyni kadrсан.

Daha şöhrətin nankor uşaqlarına,
ərkən çatmır, keçmir sözün.
İndi zalda səni sevənləri yox,
xatırlayanları axtarır gözün.

Qızıl balıq

Sevgi - hər dəfə Qızıl balıqdan
eyni adamı istəməkdə.
Sevgi - balığa "ancaq Onu..." deyib,
adını gizləməkdə.
Eh hardan bilsin bunları,
öz ürəyinin səsindən ürkənlər,
eşqin qanı sıçrayan güzgülərdə
qalstuklarını düzəldənlər..

Gəl qaçıb gedək dünyadan

Gözümə işığın düşür.
Yarın-yaraşığın düşür.
Gəl qaçıb gedək dünyadan,
Pasportun var, yaşın düşür,

Qapıya elçi gələndə.
Təriflərlə öyüləndə.
Yaxşı oğlan deyiləndə.
Yada ev və maşın düşür.

Davam edir dava-dalaş.
Bu nə taleh, bu nə savaş.
Tələsmə sən, yavaş-yavaş
Hər gün ölüm aşın bişir.

Fikir yorğununun dedikləri

Kilsələrin üstündəki xaçlar
bənzəyir dinə sancılmış qılınca.
Qürbətdə yada düşən dərdlərim
könlümü incidir, bağrımı sökür -
Bakı vaxtıyla - öz saatımızla...

Bu döyüş meydanı dünyada
"İbadət edən silahlar"ın səsindən
tutulub, kədr qulaqlarımız.
Burda kilsə zəngiylə döyülür yerə,
əcələ tələsən "əsgər ayaqları"mız...

İnsafdırmı, görəsən,
faniiliyinin haqqını əbədiyyətlə ödəyirik -

cənnətlə, cəhənnəmlə,
əbədi zülmə, əbədi xoşbəxtliklə.
Ayaq üstə yaşamaqdır sonuncu qələbəmiz -
bizi torpağa çəkən dünyada - çəliklə.

Ata,
Vaxtın zəncirindən asılıb yoxluğun,
o zəncirdən asılıb yüyürüyüm...
Yüyürükdən enəndə,
ayağım yer tutanda
görməyəcəyəm səni?

Ata,
təklədilər məni,
söykəyib kürəyimi
anamın təsəllisinə
vuruşdum:
"Allah da təkdi, oğlum".

Ata,
Qorudum özümü,
Ailəmin ümid yeri
olduğumu bilən gündən.
Bayramlarda
sənin ağzınla öpürəm
anamın üzündən...

Ölüm deyil bir qadının yoxluğu.
Ən uzağı soyuq yemək deməkdi.
Ən ötəsi həvəssizcə əyninə,
Təzə, amma qırıq köynək geyməkdi.

Nə var onsuz yaşamağa, asandı.
Cüt yataqda tək yatmaqdı "rahatca".
Eh-vay onla dil tapmaq da çətindi,
neyləyirsən, danışammır həyatca.

Ondan, onsuz, nə qalacaq? Ötəsi...
bir cütələnmiş çəkməsi var burada.
Onu da ki, gizləyəmə uzağı.
O əldəyməz, kimsəsiz yan odada.

Kitabları dağıdaram özümçün,
yaddan çıxıb yanar xörək sobada.
Unudaram qalın paltar geyməyi:
Rahat-rahat üşüyərəm havada.

Deməz: "Evde çəkmə bu zəhrimarı,
Siqaretim qabındaca öskürməz.
"Sevgi" sözü hər davada min dəfə,
çiliklənib, yerə-yurda tökülməz.

Gedən getsin, qapım Novruz qapısı -
gedənə də, gələnə də açıqdı.
Bir cüt gözdü onu burda gözləyən.
Onsuz axı yatmaq olar? - Ayıbdı.

Yaddaş ilanı

Dustaqlara "görüş yoxdu" xəbəridir getməyin,
məhbəsdə siqaret paylanan gündü sən gələndə,
baxışların meşə yanğını kimi yayılır gözlerimə.

İpək saçlarına ilişir gözəl sözlər, -
keçmir kəlmə kəndirbazlığı.
Birgəlik günlərdə zülmümüz bol olur,
dodaqlarımız ruzisini daşdan çıxarır, -
yeməklərində əriyir güzəran narazılığı.

Bu sevgi də ömrün ağ bayraqlı yalandı,
unutmağa qorxuram - yaddaşım piton ilanıldı.

Bəlkə

Allah bizi yıxa-yıxa,
Bəlkə də döyüb öldürür.
Allah bəzi qocaların
qəddini əyib öldürür.

Xoş halına ölənlərin,
Vay halına qalanların
Allah bəzən sevənlərin
Xətrinə dəyib öldürür.

